

Yoka

– redfer · 24 Şubat 2024

*

yaşamak
hiç ummadığın hediyeler almak gibidir
hiç hak etmediğin sofralara buyur edilmeye benzer
hiç beklemediğin bir tacı giyinmek gibidir

bunu bilmişken
iltifatlara boğulmuş bir adam gibi
hep mahcup bir yüzle yürüyor olman gerekmez mi
bunu fark etmişken minnetini ifade etmek için
telaşla koşturman beklenmez mi

yokluğun koynunda
yokluğundan bile habersiz silinip gitmek üzereyken
silinmeye bile gerek duymayan siliklik içindeyken
var edildin
sen yoktun
varlığın yokluğuna tercih edildi

can verildi tenine
nefes verildi cesedine
bir insan yüzüyle süzıldün alemin eşğinden içeriye
hayat sahibi kıldın
hayat sofrasına buyur edildin

bir sürprizle
varsın
hayattasın
varlığın isimsiz bir taş kadar kalabilirdi
üzerine basılıp geçilebilirdi mesela
kalbin olmazdı
kalbinin olmayışına ağlayacak bir gözlerin bile olmazdı

bir dağın adı konmamış bir yamacında
yalnız yaşayan bir ağaç kadar olabilirdin
hiç ummadığın halde insanlık üflendi çamuruna
insan oldun diyelim
bir olan Rabbe kul olmanın sonsuz güveninden
her şeyin sahibine muhatap kılınmanın
eşsiz ayrıcalığından yoksun olabilirdin

yanıp yakılmış bir ağacın kömürleşmiş dallarını
köklerini bir arada tutmaya çalışması gibi
kaybettiklerini kaybettiğinin farkında olmayan
yitirdiklerinin eksikliğini çekmeyen
acı bir inançsızlığın ortasında kıvranıyor olabilirdin

yoksa
verilenlerin hakkın olduğunu düşünüp
daha fazlası niye yok diye sızlanan
geçimsiz bir nankör olmaya mı adaysın

yoksa,
sana yapılan iltifatları az bulup
daha, daha, daha.. diye bağırın
asık suratlı
bir türlü memnun edilemeyen
hiçbir şeyi beğenmeyen ağgözlü biri olmaya mı heveslisin

yoksa
varlık dairesine besmeleyle girmek istemez misin
Senin izinle buradayım
ey Rahman
ey Rahim
burası benim hiç hak etmediğim bir yer
izin ver de içeri gireyim demez misin

yoksa
hiç yokken var edilenin
hiç yoktan var Eden'e ilk sözün
teşekkür olmalı değil mi

ey Rabbim
beni hiç hesaplarımda yokken var eyledin
hiç ummadığım halde bana hayatı tattırdın
bir de bana insanlık lütfettin
Sana borcumu nasıl ödeyebilirim
demez misin mesela

mesela
sen olamaz mısın
o sonsuz minnettarlığı
her an yüreğinde yaşatan
o umulmadık iltifatlar karşısında
sonsuz mahcubiyet duyan
en çok hamt eden
en çok şükreden
en çok dua eden

(İlyas Kaplan -redfer)